

Вечір! Вечір! Сонце сіло,—
Вже в касарні геть стемніло,
Чорна пільма налягає,
Крик і гамір утихає.
Полягали, сплять рекрути,
Тільки я не можу вснути.
В тілі ще тремтить втома,—
Гадка... гадка гостить дома,
Там, де браття рідні, милі
Також томляться в тій хвилі
Над роботою тяжкою
І не знають супокою!

Сумно, важко... Сплять рекрути,
Тільки рівний віддих чути,
Та часом хтось зойкне тихо,—
Певно, в сні муштруєсь лихо!..

Втім, в куті десь під стіною
Голос чути там за мною,
Тихий-тихий, мов повитий,
А несмілий, мов прибитий,
А жалібний, мов в тривозі,
Чистий, мов дитинні сльози.

.